

ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΜΜΕΝΗ ΓΛΩΣΣΑ

Έδω και πολλά χρόνια, σ' ένα σπίτι...

Μιά μέρα, καθώς καθότανε μπροστά στο σπίτι του...

Καθώς όμως πληθύνανε στο μέρος του, ο γέρος...

Ο γέρος αγαπούσε πολύ τ' άρσεν. Γι' αυτό, κάθε πρωί...

Τέλος, μι' αμέριση της παρουσιάστησε η εδωκαρία...

Σε λίγη ώρα, ο γέρος γύρισε σπίτι του...

Ο γέρος δεν είχε τίποτα. Αγανακτισμένος όμως...

Προπάτησε πολλές ώρες, σφουρίζοντας και φωνάζοντας...

Την άλλη μέρα, μόλις ξημέρωσε, ο γέρος πήγε στο δάσος...

Ένα πρωί όμως καθώς περιπατούσε στο δάσος...

Μόλις τον είδε, το κορίτσι του είπε :

— Καλώς όμως, καλέ μου φίλε: Τι καλά που σε ξαναβλέπω!

Όταν έφαγε και ο γέρος και χόρτασε, το κορίτσι...

— Δέ θα σ' άφισω να φύγης έτσι μ' άδειανά τ' αέρια...

Κι' άμείσως είπε κάτι στις δούλες του, κι' αυτές...

— Διάλεξε ποιά απ' τ' άνω θ' άβραζε, είπε στο γέρο...

Μόλις τον είδε, η γορή τον άρχισε στις φωνές...

— Κοιτά, τούτε αν τάκουσε όλα η γορή. Νά σου πη...

Με την αιτία αυτή η γορή άρχισε να φωνάζει και να βρίζη...

Ιού τεράστια φειδια βγήκανε απ' το κουτί...

και να πη όσο ήθελε, με την ελπίδα πως άμα έτοιμας και χόρτασε...

Μόλις έφαγε, η γορή είπε στο κορίτσι :

— Και βέβαια δε θα σ' άφισω να φύγης, μ' άδειανά τ' αέρια...

Ό γορή άραζε το μεγάλο κουτί και, χωρίς να πη ούτε ένα...

Το σπίτι της ήταν πολύ μαζουκά, και το κουτί τόσο μεγάλο...

Τότε το σπάσιμα πετάχθηκε άπάνω με όρμη, κι' αντί να λάμψουν...